

15 AUGUSTUS 1927

No. 16

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Dan zullen de rechtvaardigen blinken gelijk de zon in het
Koninkrijk huns Vaders. Die ooren heeft om te hooren, die hoore.
Mattheüs 13: 43.

CHRISTUS ALS LEERAAR EN REDDER *).

(Slot.)

Wij hebben in het Nieuwe Testament een schoone geschiedenis van de reinigende macht van de liefde voor God, welke Jezus Christus in de wereld gebracht heeft. In de dagen van de persoonlijke bediening van Jezus Christus op aarde, woonde in het stadje Bethanië een rijk man, met name Simon. Deze Simon was een Farizeër. Maar niettegenstaande zijn bekrompen en letterlijke opvattingen omtrent den godsdienst, was hij edelmoedig in zijn houding tegenover zijn naaste. Hij gaf dikwijls feesten in zijn prachtig huis, waarop hij de minder gelukkige stadsbewoners uitnodigde.

Ter gelegenheid van één dezer feesten was Jezus van Nazareth in Bethanië. Hij werd dien avond uitgenoodigd in Simon's mooi huis. Op het weelderig feest werd Hem de geëerde plaats naast den gastheer gegeven.

Er was een ander persoon in de stad, welke geheel verschillend van Jezus was, die ook dien avond op Simon's feest kwam. Zij was een vrouw, een „zondares”.

Deze bedroefde verstooteling had Jezus den avond vóór het feest ontmoet. Toen zij met Jezus bekend werd, merkte zij op, dat Hij geheel verschillend was van andere mannen en vrouwen te Bethanië. Andere mannen en vrouwen smaadden haar; als zij haar

*) Toespraak gehouden op Zondag 29 Mei 1927 in den Tabernakel te Salt Lake City, door Ouderling Nephi Jensen, ex-president van de Cana-deesche Zending.

zagen, keken zij haar schuins aan. Als zij haar op straat tegenkwamen, haalden zij hun schouders op en keerden haar den rug toe, alsof zij iemand was, die besmet was. Doch Jezus verschildte van hen. Hij vermijdde haar niet. Hij verachtte haar niet. Vanuit Zijn rein, zachtmoedig, Goddelijk hart, had Hij medelijden met haar. Bovendien trachtte Hij in zachtmoedigheid en ongeweinsde liefde haar tot de edele reinheid en onschuld op te heffen. De reine zachtmoedigheid van den Heiland was zoo verschillend van het ruwe, vreedde gedrag van de gewone menschen dat de vrouw in haar hart geloofde, dat Hij meer dan den sterfelijken mensch was. Zijn edele goddelijke eigenschappen leidden haar er toe om in het diepst van haar hart te gelooven, dat Hij inderdaad de Zoon van God was. Dit geloof in Jezus Christus, hetwelk in haar hart kwam, was zoo diep en zoo sterk, dat het haar bedroefd hart brak en in haar hart kwam de reine geest van bekeering en reinigde en zuiverde haar bevleete ziel en bracht tot haar terug de zoete onschuld van haar kindsheid.

Daarom begaf deze vrouw zich, toen zij hoorde dat Jezus ook aan de feesttafel zou zitten, op den avond van Simon's feest naar het prachtige verblijf van den machtigen Farizeër. Zij ging echter naar binnen met schrome schreden. Het hoofd had ze gebogen en haar hart bonsde. Schuw en langzaam vond zij haar weg waar Jezus zat. En toen op de wijze zooals de slaven toentertijd deden, viel zij met haar handen op de voeten van den Heiland. Haar hart, vol ingehouden liefde voor den Zoon van God, brak en een tranenvloed viel op de voeten van den Meester. Vreezend dat haar tranen de voeten van den Meester zouden doen schrijven, nam zij de haren van haar hoofd en veegde de tranen van Zijn voeten.

Simon was grootelijks verontwaardigd door het ongewone en onbetamelijke gedrag van de vrouw. Er is niets zoo afkeerend voor een gemaakt rechtvaardig persoon, dan een daad van reine bekeering. In zijn ondiep, klein hart zei Simon: „Als deze man een profeet was, zou Hij geweten hebben, welke en wat voor een vrouw zij is, die Hem aanraakt, want zij is een zondares”.

Jezus hoorde geen woord van Simon's stille opmerking. Maar Hij wist precies wat er in het kleine hart van den Farizeër omging. En Hij keerde zich tot Simon en zeide: „Simon ik heb U wat te vertellen”.

„Zeg het”, antwoordde Simon.

„Er was een schuldeischer, die twee schuldenaren had; de één was vijf honderd penningen schuldig en de andere vijftig. En als zij niets hadden om te betalen, schold Hij het hun beiden kwijt. Zeg dan wie van dezen zal hem meer liefhebben?” En Simon antwoordende zeide: „Ik acht dat hij het is wien hij het meeste kwijtscholden heeft”. En Hij zeide tot hem: „Gij hebt recht geoordeeld. Ziet gij deze vrouw? Ik kwam dit huis binnen; gij hebt mij

geen water tot mijne voeten gegeven; maar zij heeft mijn voeten met tranen nat gemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd. Haar zonden, die vele waren, zijn vergeven, want zij heeft veel liefgehad". Toen keerde Hij zich tot de vrouw en zeide: „Uw geloof heeft U behouden, ga henen in vrede”.

In deze geschiedenis zien wij een beeld van ware aanbidding, aanbidding met een gebroken hart en een verslagen geest. De geschiedenis geeft ook een duidelijk beeld, hoe het Evangelie van Jezus Christus een ziel redt.

De ongelukkige vrouw ontdekte in de genadevolle woorden, den reinen zachten geest en Goddelijke eigenschappen van den Meester, dat Hij meer dan een mensch was. Deze heerlijke ontdekking bracht geloof in haar hart. Door dit geloof, kwam zij op de hoogte met de heilige waarheid, die waarheid zoo heilig en goddelijk, n.l. dat Jezus haar zoo liefhad om haar terug te doen brengen. Als wij op dat oogenblik in haar hart gekeken konden hebben, zouden wij daar dit zielsreinigend besluit gevonden hebben: „Als iemand zoo rein en zachtmoedig en heilig als Jezus, een ellendige zooals ik ben, liefheeft, dan wil ik mij van zonde afkeeren en voor altijd rein en heilig zijn”. Door de reinigende macht van geloof en bekeering, keerde zij zich van de zonde. Door dezelfde macht, werden alle onreine en onheilige neigingen uit haar hart gewischt. Reine liefde voor God, het diepste en heiligste in de wereld, nam de plaats in van onedele en slechte verlangens.

Waarlijk zij beminde veel. Omdat zij veel beminde werden haar zondige verlangens vernietigd. Omdat haar booze neigingen van uit haar hart gebannen waren, werd haar vergeven.

De liefde voor God, die door geloof in Hem en bekeering van zonde komt, is het eenige tegengift voor de zonde. De rechtsgeleerde kan het ras niet verbeteren. Toegepaste zielkunde kan de menschheid niet van zonde tot rechtvaardigheid keeren. Slechts de diepe, reine liefde voor den God der Heiligheid, die Jezus Christus in de harten van mannen en vrouwen werkt, is sterk genoeg de wereld op te heffen tot edelmoedigheid, reinheid en oprechtheid.

Ernest Heckel, die uiterst radicaal modern was, feitelijk was hij een atheïst, poogt in een hoofdstuk van zijn boek: „Het raadsel van het heeal” afbreuk te doen aan de heerlijkheid van den Zaligmaker. Deze Duitsche wijsgeer noemt het feit, dat Pettacus van Mylene, één der Grieksche wijsgeeren 600 jaar voor de komst des Heeren aan zijn navolgers den gulden regel in een ontkennenden vorm gaf. Van Pettacus wordt gezegd dat hij het volgende geleerd heeft: „Doet niet aan anderen, wat gij niet zoudt willen dat anderen aan U deden”. Verder noemt de heer Heckel, Confucius, die 500 jaar v. C. schreef: „Doet gij aan de menschen, wat gij van hen verlangt aan u te doen”. Ten laatste verwijst hij naar de leerstellingen van Aristoteles, die in de vierde eeuw schreef: „Wij moeten ande-

ren behandelen, zooals wij door anderen behandeld willen worden". Uit deze gegevens wil Heckel bewijzen, dat de gulden regel, en andere zedenkundige beginselen, welke wij in de leeringen van den Zaligmaker vinden, niet van Hem komen. Wat is het antwoord op het argument van den heer Heckel? Het wordt gevonden in het feit, dat het een geheel andere zaak is nauwkeurig het verschil tusschen goed en kwaad te bepalen, dan om in het hart het verlangen en de neiging te leggen, het rechte pad te volgen. Ook schitterende zedenkundige standaarden op te zetten, is geheel verschillend van zielen te inspireeren met een onvergankelijke liefde voor het reine en goede. Wijsgeeren, zedenkundige leeraars, opvoeders en dichters hebben in mooie woorden en geschikte zinsneden een prachtig ideaal gelegd. Doch het werd aan Jezus Christus overgelaten in het menschelijk hart de zielsveredelende liefde voor het goede en de waarheid, die zich in edele Christelijke levens uitdrukken, te planten. Vanuit het Goddelijk hart van Onzen Heer en Zaligmaker zijn tot deze wereld gekomen alle mooie eigenschappen van onze beschaving. De beste verdediging voor Hem is datgene, hetwelk Hij in het menschelijk hart en leven gewrocht heeft. Wat Zijn reinigende Geest gedaan heeft, de wereld te zuiveren van zonde, bewijst de goddelijkheid van Zijn boodschap en zending. Zijn troostvolle woorden hebben wanhoop in hoop veranderd. Zijn belofte voor Zaligheid heeft koude, ontmoedigende twijfel in schitterend geloof veranderd. Zijn zachte Geest van liefde heeft de haatvolle levens van mannen en vrouwen verzacht en gereinigd. Zijn reine beginselen van waarheid hebben duizenden verlaagde zielen gelouterd en gezuiverd en hen tot eerbaarheid en goede hoedanigheden opgeheven. Hij redt inderdaad de menscheit van vrees, twijfel en wanhoop. Aangezien Hij al deze goddelijke dingen doet moet Hij zijn, Die Hij beweert te zijn, de waarachtige Zoon van God.

De reddende genade en macht van Christus is in deze Kerk. Zijn inspireerende en reinigende geest is de levenskracht en ziel van ons Heilig geloof. Dr. L. P. Jacks, de geleerde redacteur van de „Hibbard Journal" schreef kort geleden een boek getiteld: „De verloren uitstraling van het Christelijk geloof". In zijn boek spreekt hij gevoelvol over het verlies voor de Christelijke wereld van het diepe, reine geestelijke leven, hetwelk den vroegeren Christenen bewoog en aanspoorde. Dan tracht hij tevergeefs uit te leggen hoe dat dit fijne geestelijke leven weer kan ontvangen worden. Tot Dr. Jacks en anderen, die denken zooals hij, wenschen wij te zeggen: „Wij hebben de verloren uitstraling van het Christelijk geloof gevonden". Het is in dezen tijd door directe openbaring tot ons gekomen. Uit deze moderne openbaringen hebben wij de waarheid betreffende den aard, het karakter en de persoonlijkheid van Jezus Christus vernomen. Deze vaste wetenschap van Hem heeft

Hem tot ons gebracht. Omreden Hij dicht bij ons is, is in onze harten ontwaakt, het diepe, levendige geloof, dat het hart reinigt, den Geest zuivert en de ziel veredelt. In de laatste jaren heeft het feit van het hier bestaan van een diep overheerschend geloof, hetwelk werkelijk de menschenlevens vervormt, de aandacht getrokken van mannen en vrouwen met hooge idealen, buiten de Kerk. Laat mij uw aandacht vestigen op één of twee verklaringen van deze schrandere menschen.

Eenige maanden geleden nam een dame, die een lid van deze Kerk is, vanuit deze stad den trein naar Los Angelos. Het doel van de reis was haar zoon te bezoeken, die zendingswerk in Californië verrichtte. Onderweg geraakte zij bekend met een jongen man, die de Harvard Universiteit bezocht had. Zij ontmoette dezen jongen man op een tamelijk bijzondere wijze. Ze zat in de „observation” wagon een boek te lezen. De titel van het boek betrof „Mormonisme”. De jonge man nam plaats tegenover deze dame. Hij keek naar den titel van het boek en dan naar de dame. Spoedig had hij uitgemaakt, dat de dame een Mormoon was. Hij verliet zijn plaats, koos een plaats naast haar en zeide: „Pardon, is U een Mormoon?” „Ja”, zei de dame. „Ik ben op weg naar Californië om mijn zoon te bezoeken, die zendingswerk verricht voor mijn Kerk”. „Wel”, zei de jonge man, „het spijt mij, dat ik U niet eerder heb ontmoet. Ik stel belang in Uw geloof. Gedurende den wereldoorlog was ik met het Amerikaansche leger in Frankrijk. Terwijl ik voor mijn land in militairen dienst was, kreeg ik kennis met twee jonge mannen uit Utah. Beiden waren zij voordat zij in het leger dienst hadden genomen, zendeling geweest voor Uw kerk. Ik was zeer goed met hen bekend; Ik leerde hun wijze van leven kennen. Zij rookten niet noch dronken zij, noch bezigden zij ruwe taal. In hun manieren, geest en spreken waren zij de reinste jonge mannen, die ik ooit ontmoet heb. Ik kwam tot de conclusie dat zij iets hadden hetwelk ik niet bezat en ik besloot uit te vinden wat er in Mormonisme is, hetwelk de levens van deze jonge mannen zoo rein en schoon had gemaakt. Dit besluit bracht mij naar Salt Lake City, om Uw vrienden en geloof te bestudeeren”.

John Dekay uit Londen, president van de Mexican National Packing Company, gaf onlangs een welsprekende verklaring van den reinigenden invloed van Mormonisme. Gedurende zijn bezoek hier in Januari van dit jaar, schreef hij voor een plaatselijk nieuwsblad een artikel waarin hij zijn indrukken omtrent onze stad gaf. Zijn artikel werd gepubliceerd in de editie van 22 Januari van de „Deseret News”. In zijn artikel zegt hij: „Ik heb het grootste gedeelte van de laatste vijf en twintig jaren in de hoofdsteden en andere plaatsen van geschiedkundig belang in Europa doorgebracht en heb bij zulke gelegenheden getracht zooveel studie van de volkeren en gewoonten te maken als maar mogelijk was. Met

deze ondervinding gevoelt men zich vrijer om opmerkingen te maken over een verscheidenheid van bijzondere en belangrijke plaatsen, al is het dat ik voor de eerste maal Salt Lake City bezoek. Er is hier echter een sterke indruk op mij gemaakt en hij is vooral opvallend in de omgeving van het Tempelplein. Er schijnt een atmosfeer en onderscheidenheid om Uw stad te heerschen zooals geen andere Amerikaansche stad die bezit. Er is een overheerschende invloed van een groote geestelijke macht die de ziel van Uw stad schijnt te zijn”.

Dit is een meest rechtvaardige waardeering voor onze stad. De Heer Dekay ontdekte het werkelijke geheim, n.l. wat het beste en fijnste in ons gemeenschapsleven is. Diep, rein, geestelijk leven is het hart en de kern van onze beschaving. Dit fijne geestelijke leven is in de harten van deze menschen ontwaakt door de herstelling van het Evangelie van Jezus Christus. Dit is inderdaad een stad met een ziel. Haar meest opmerkelijke heerschende karaktertrekken zijn gewrocht door haar diep, innerlijk geestelijk leven, hetwelk ontstoken is door een levend, krachtig geloof in Jezus Christus. Dit zielsreinigend en vervormend geloof is ons hoogste erfdeel. Het is de Paarl van Groote Waarde. Laat ons, die dit geloof en getuigenis deelen, ze boven alle dingen in de wereld hoogschatten, bid ik nederig in den naam van Jezus Christus, Amen.

VERLOSSING EN VERHOOGING *).

Werelden zonder einde voor den vooruitgang.

Verbetering, vooruitgang, vordering, hier en hiernamaals, zijn grondbeginselen van het Goddelijk plan ten opzichte van de zielen der menschen. Het aardsche leven met zijn verschillende ervaringen van vreugde en verdriet, van welslagen en mislukking, van verzoeking en weerstand daartegen, al het bittere en het zoete van het sterfelijk bestaan kunnen in de toekomst ten goede komen in de ontwikkeling van de persoonlijke ziel.

Wij beschouwen het als redelijk, schriftuurlijk en waar, dat een voortgang om rechtvaardig te handelen en een sterker wordende macht om goed te doen kenmerken zijn van het toekomstig leven, zoowel in het geestenrijk als in en na de opstanding uit den dood. De bekwaamheid om in de eeuwigheid vooruitgang te maken, hangt niettemin in hooge mate af van de grondigheid onzer opvoeding in de school der sterfelijkheid.

Wij zullen ontwaren dat onze toestand in het hiernamaals in de

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

eerste plaats afhankelijk is van de deugden en gebreken uit ons aardsche leven; en evenals in deze wereld zal ook daar de bekwaaamheid om vooruitgang te maken verschillend zijn.

Opzettelijke verwaarloozing hier kan het verlies van de bekwaaamheid zoowel als de gelegenheid daarginds veroorzaken. Vandaar dat, hoewel door God's genade het Evangelie in de geestenwereld wordt gepredikt en in de plaatsvervangende bediening der noodzakelijke en zaligmakende verordeningen is voorzien, opdat de bekeerde dooden „mogen worden geoordeeld naar den mensch in het vleesch, doch leven naar God in den Geest”, toch nog ontlichaamde geesten onbekwaam kunnen zijn om zich te bekeeren en zelfs niet gekozen kunnen worden om de zegeningen van den doop, die om hunnentwil op aarde is bediend, te ontvangen, totdat zij in het rijk der geesten de allereerste lessen hebben geleerd, die zij verontachtzaamd of verworpen hadden toen zij nog op aarde waren.

Hierover zegt Alma, de profeet:

„Er was den mensch een tijd toegestaan, waarin hij zich zoude kunnen bekeeren; daarom werd dit leven een staat van beproeving; een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten, een tijd om zich voor te bereiden voor dien eindeloozen staat, waarvan door ons gesproken is geworden, welke is na de opstanding der dooden”. (Boek van Mormon, Alma 12 : 24).

„Want ziet, dit leven is de tijd voor den mensch om zich voor te bereiden God te ontmoeten; ziet, de dag van dit leven is de dag voor de menschen om hunnen arbeid te volbrengen. Nu, als ik tevoren tot u zeide, dat gij zoovele getuigen gehad hebt, daarom verzoek ik u, dat gij den dag der bekeering niet uitstelt tot het einde, want na dezen dag des levens, welke ons gegeven is om ons voor te bereiden voor de eeuwigheid, ziet, zoo wij onzen tijd in dit leven niet nuttig besteden, dan komt de nacht der duisternis, waarin geen arbeid volbracht kan worden.

Wanneer gij tot dien vreeselijken staat gebracht zijt, kunt gij niet zeggen: Ik zal mij bekeeren; ik zal mij tot mijnen God wenden. Neen, gij kunt dit niet zeggen; want diezelfde geest, welke uw lichamen bezit ten tijde dat gij uit dit leven gaat, diezelfde geest zal kracht hebben uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.

Want ziet, indien gij den dag uwer bekeering uitgesteld hebt, ja, tot den dood toe, ziet gij zijt onderworpen geworden aan den geest des duivels en hij verzegelt u als den zijne, daarom heeft de Geest des Heeren zich aan u onttrokken, en heeft geen plaats in u, en de duivel heeft alle kracht over u”. (34 : 32-35).

Eenige graad van zaligheid zal iedere ziel verkrijgen, die niet alle aanspraak hierop verloren heeft. Maar de Zaligheid als een staat van vooruitgang, die voor allen is bestemd, die niet zoo gezondigd hebben, dat zij de vreeselijke straf van den tweeden dood

hebben verdiend, wordt verre overtroffen door de Verheerlijking, welke voor den kloekmoedigen rechtvaardige is weggelegd. Over dezulken die een zekere mate van zaligheid waardig zijn, doch evenwel gefaald hebben de hoogere zegeningen en voorrechten van het eeuwige leven te bereiken, welke voorrechten het voortbestaan van den familieband door de verzegelende verordeningen, bediend onder volmacht van het Heilig Priesterschap, in zich sluiten welk Priesterschap men zich kan verwerven door persoonlijk streven onder de wetten en verordeningen van het Evangelie van Jezus Christus, heeft de Heer in deze bedeeling gesproken, zeggende: „dat zij zijn aangesteld engelen in den hemel te zijn, welke engelen dienende dienstknechten zijn, om dengenen te bedienen welke een meerdere, en eene overtreffende, en een eeuwige mate van heerlijkheid waardig zijn.”

„Want deze engelen onderhielden Mijne wet niet, daarom kunnen zij niet toenemen, doch blijven gescheiden en alleen, zonder verhooging, in hunnen verlostten toestand, tot alle eeuwigheid, en zijn voortaan geen Goden, doch zijn voor immer en altoos engelen van God”. (Leer en Verbonden 132 : 16-17).

De vooruitgang in de eeuwigheid moet langs welbepaalde lijnen gaan, en aldus kunnen de erfgenamen van een zekere orde of koninkrijk van glorie altijd vooruitgang maken zonder de bijzondere verheerlijking te ontvangen, die tot een ander koninkrijk of een andere orde behoort. Omtrent degenen, die tot het telestiale of laagste koninkrijk van glorie zullen behooren, lezen wij :

„Maar ziet, wij zagen de heerlijkheid en de bewoners der telestiale wereld, dat zij zoo ontelbaar waren als de sterren in het uitspannel des hemels, of als het zand aan den zeeoever. En hoorden de stem des Heeren, zeggende: deze allen zullen de knie buigen, en iedere tong zal Hem belijden, die voor immer en altoos op den troon zit. Want zij zullen volgens hunne werken geoordeeld worden, en een ieder zal volgens zijn eigene werken, zijn eigene heerschappij ontvangen in de woningen die bereid zijn. En zij zullen dienstknechten des Allerhoogsten zijn, maar waar God en Christus wonen, kunnen zij niet komen door werelden zonder einde”. (76 : 109-112).

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

*Er hapert iets aan het geloof van den man, die
nooit bidt voor de menschen waarvan hij niet houdt.*

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

DE AARD EN HET DOEL VAN VASTEN.

Het vasten zooals onder de Heiligen der Laatste Dagen ingesteld, beoogt in de harten van de menschen den waren Geest van liefde voor God en den mensch grooter te maken en om voedsel en andere benoodigdheden voor de armen te verkrijgen. Het doelt ook op het rust geven aan het lichaam, om het van een eventueel onverstandig overeten te ontlasten. Een ander doel is reinheid van hart, eenvoudigheid van gedachten en de juiste nederigheid te verkrijgen, door het geestelijke boven het vleeschelijke te stellen. Door voortdurend bidden en op gezette tijden te vasten worden nederigheid en kracht verkregen en de geest in den mensch wordt nederig gemaakt en in harmonie gebracht met den Geest God's, zoodat de zoete gemeenschap plaats heeft en kracht aan den geest van den mensch wordt geschonken.

Aangaande den aard en het doel van het vasten hebben wij de volgende inlichtingen door President Joseph F. Smith gegeven.

„De wet voor de Heiligen der Laatste Dagen is, zooals door de Autoriteiten der kerk verstaan, dat voedsel en drinken niet voor vier en twintig uur, van avond tot avond, gebruikt zouden worden en dat de Heiligen zich zouden onthouden van lichamelijk genot en bevrediging. Daar de vastendag op den Sabbat valt, spreekt het vanzelf dat men zich van werken moet onthouden. Dan nog komt het voornaamste, n.l. dat de armen voorzien zouden worden van voedsel en andere benoodigdheden. Het is daarom de plicht van elk Heilige der Laatste Dagen, zijn bisschop op vastendag het voedsel te geven, dat hij en zijn gezin dien dag zouden gebruikt hebben, zoodat het den armen gegeven kan worden als een zegen voor hen, of inplaats van het voedsel een gelijkwaardig bedrag of als de persoon welgesteld is, een vrije gave in geld.

De wet schrijft den Heiligen der Laatste Dagen over de geheele wereld voor van avond tot avond te vasten en zich van voedsel zoowel als drinken te onthouden, doch het is uit de Schriften gemakkelijk op te merken en in het bijzonder uit de woorden van Jezus, dat het belangrijker is den waren geest van liefde voor God en den mensch te bezitten en reinheid van hart te verkrijgen en nederig van geest te zijn, dan de doode letter der wet op te volgen.

De Heere heeft het vasten op een redelijken en verstandigen grond ingesteld en niet één van Zijn werken zijn ijdel of onwijs. Zijn wet is volmaakt in deze, zoowel als in andere zaken. Vandaar dat van hen, die er toe in staat zijn, verlangd wordt hieraan te voldoen; het is een plicht waaraan zij niet kunnen ontkomen, doch laten wij er om denken dat de inachtneming van den vastendag niet een absolute wet voor iedereen is, doch zij wordt den menschen overgelaten als een gewetenszaak, om wijsheid en verstand te beoefenen. Velen zijn onderhevig aan zwakte, anderen genieten geen goede gezondheid, weer anderen hebben kleine kindertjes te verzorgen; van dezulken zou het vasten niet geveerd worden. Ook zouden ouders hun kleine kinderen niet dwingen om te vasten. Ik ben bekend met kinderen, die op vastendag om eten schreeuwden. In zulke gevallen zal het hun niet ten goede komen zonder voedsel te zijn. Neen, zij vreezen de komst van den dag en inplaats hem toe te juichen, haten zij dezen, terwijl de dwang eerder een geest van opstand in hen kweekt, dan een liefde voor God en hun medemensch. Het is beter hun het beginsel te prediken en hen het in acht te laten nemen als zij oud genoeg zijn om wijselijk te kiezen, dan om hen te dwingen als zij klein zijn.

Maar zij die kunnen, behooren te vasten en alle klassen onder ons zouden onderwezen worden het eten, dat zij genuttigd zouden hebben of iets, dat er aan gelijk staat voor de armen te houden. Niemand is hiervan verschoond; het wordt van de Heiligen der Laatste Dagen, oud en jong in ieder gedeelte van de Kerk verlangd. Het is geen verontschuldiging als er in sommige plaatsen geen armen zijn. In zulke gevallen zouden de vastengaven aan de bevoegde leiders gezonden worden om aan die Ringen van Zion afgedragen te worden, die ze noodig hebben.

Zoo zullen wij genade in de oogen des Heeren vinden en leeren te vasten op een voor Hem aangename wijze. Dan zal ons zooals aan Israël van Ouds gezegd worden:

„Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uwe genezing zal snellijk uitspruiten, en uwe gerechtigheid zal voor uw aangezicht henengaan, en de heerlijkheid des Heeren zal uw achtertocht wezen. Dan zult gij roepen en de Heere zal antwoorden, gij zult schreeuwen en Hij zal zeggen: Zie hier ben ik; zoo gij uit het midden van u wegdoet het juk, het uitsteken des vingers en het spreken der ongerechtigheid, en zoo gij uwe ziel opent voor den hongerige, en de bedrukte ziel verzadigt; dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uwe donkerheid zal zijn als de middag; en de Heere zal u geduriglijk leiden, en Hij zal uwe ziel verzadigen in groote droogten, en uwe beenderen vaardig maken; en gij zult zijn als een gewaterde hof, en als een springader der wateren, welker wateren niet ontbreken. En die uit u voortkomen zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fundamenten van geslacht

tot geslacht verwoest, zult gij oprichten en gij zult genaamd worden; Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt om te bewonen". (Jesaja 58 : 8-12).

Uit „Improvement Era”.

DE STAD VAN ENOCH.

President Brigham Young zeide in een redevoering, welke hij op 3 Juni 1860 gaf: „Enoch was de eenige man, die een stad voor God kon bouwen; en zoodra hij deze klaar had, werden hij en zijn stad met al haar muren, huizen, landerijen, rivieren en alles wat er bij behoorde, weggenomen”.

De schriften vertellen ons, dat Enoch met God wandelde en sprak voor den tijd van drie honderd vijf en zestig jaren. Wij hebben geen bijbelsche gegevens, waaruit wij een juist idee kunnen opmaken omtrent de bevolking, die deze wondervolle stad bewoonde, doch de gevolgtrekking zou het geloof rechtvaardigen, dat de bevolking uit een buitengewoon groot aantal moet hebben bestaan. Ongetwijfeld waren zij grotendeels landbouwers, die granen, groenten en fruit verbouwden. Het fabricceeren van verschillende stoffen en het handwerk, dat aan deze verschillende werken verbonden was, behoorden onder de vereischten, die voor de gemeenschap noodig waren. Dat er dichters, geleerden, geschiedkundigen, uitvinders en mannen en vrouwen waren, die de verschillende bekwaamheden bezaten, betwijfelt de schrijver niet. Wij kunnen aannemen, dat zij een „voorzichzelf zorgende” gemeenschap was, daar de geschiedenis, hetzij bijbelsch of anderszins niet spreekt over haar handeldrijven met andere nationaliteiten. Daaruit blijkt dat zij zich eenzelvig hielden.

Zij waren te zamen gebonden door de onverbreekbare banden van liefde en broederschap in den meest volmaakten zin van het woord. Speculeeren met geld, het verlangen weelde te verzamelen voor zelf-vergrooting die den geest van trotschheid opwekken, hadden onder hen niet plaats. Hun leven en omgang vertegenwoordigden een beeld van „duizendjarigrijk vrede” en tot op zekere hoogte kan zij het eerste duizend-jarig rijk op aarde genoemd worden, omdat de machten der duisternis geen invloed op hen hadden, zoo groot was hun eenheid. Zoo algemeen was de geest der liefde door Enoch's volk genoten, dat het scheen alsof de dierenschepping en de vogelen des hemels aan den heerschenden goddelijken invloed deelgenomen hadden, terwijl duidelijk resultaten gezien werden in de vermeerdering van de aardsche producten van granen en vruchten.

Wat was de grondoorzaak, die deze gelukkige toestand van vol-

maakte samenleving, godsdienst en industrie bracht? Hij was te danken aan de menschen, die hun tijd, talenten en al hun aardsche bezittingen geofferd hadden voor het algemeen goed van de geheele gemeenschap. De woorden van den Meester kunnen in toepassing gebracht worden. „Tenzij gij niet één zijt, zijt gij de Mijne niet”. Het volk van Enoch was één in het houden van de wet der gemeenschap. Vandaar de zegeningen, welke volgden. Ons is verteld, dat als de toestanden toekomstig worden het glorierijke beginsel van gemeenschap in de toekomst weer ingevoerd zal worden als een voorbereidingsgebeurtenis, die de komst des Heeren zal voorafgaan. Wie zal deze groote wet van verhooging naleven? Zij, wier oogen eenvoudig gericht zijn op de heerlijkheid des Heeren en voor de opbouw van Zijn groot werk der laatste dagen voor de heerlijkheid van Zion en de volmaking der Heiligen.

Op het beginsel van gemeenschap werd in een betrekkelijken zin gedoeld, toen de Heiland tot den rijken jongeling zeide: „Ga en verkoop wat gij hebt en geef het den armen en gij zult schatten in den hemel hebben en kom en volg mij”.

Wij lezen, dat wij in alle dingen beproefd zullen worden. Sommige menschen zijn afgevallen van de kerk omreden hun armoede, anderen omdat zij zich groote weelde verworven hadden; dus wij zien, dat deze twee uitersten de zaligheid van zekere personen verwoest heeft. Men beweert dat de oogzenuw een van de meest fijngevoelige in het menschelijk lichaam is. Sommige menschen die een zeer sterke begeerte hebben zich aan bezittingen vast te klemmen, zijn gelijk de rijke jongeling met wien de Heiland sprak en deze zullen ongetwijfeld weigeren de wet der gemeenschap aan te nemen. Vandaar de behoefte van deze aanmanende woorden. Als voorspoed gelijk een rivier tot u vloeit, wees nederig, behoud het geloof. Als armoede U aanvalt in haar meest dreigenden vorm, wees nederig, behoud het geloof. Laat het geestelijke een voorrang hebben, laat het tijdelijke achter aan komen. Wanneer men het omkeert, dan betreedt men gevaarlijken grond.

Terugkomend op het uittreksel van de redevoering van President Young; wat een wonderbaarlijke macht van den Allerhoogste werd er ten toon gespreid toen Enoch's stad ten hemel werd genomen. Welkom is de dag van haar terugkomst naar de aarde, die zal komen als de aarde bereid is hem te ontvangen.

En zij vergaderden dikwerf om van het brood en den wijn te gebruiken ter gedachtenis van den Heere Jezus.

(Boek van Mormon; Moroni 6 : 6).

NEDERIGHEID BIJ MACHT.

De onvervalschte „Christen” geest is de geest van nederigheid; zonder dezen, die ware liefde, welke Paulus zoo schoon verklaard heeft, is er geen vaste grond, waarop hij rusten kan. Verwaandheid bestaat er niet in het Koninkrijk der hemelen. Jezus zeide: „Indien gij U niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan. Zoo wie dan zichzelf zal vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen”.

„Maar”, vraagt iemand, „is trotschheid niet noodig?” Zeker, die trots, die veracht zich voor een onedele daad te verlagen, een onbetaamd woord te uiten, een onreine gedachte te koesteren; die trots, die den mensch tot verhooging leidt, niet om boven zijn vrienden uit te steken, maar om zijn vroegere „ik” te overtreffen, die trots, die zegt: „Ik ben heden wijzer dan gisteren, ik ben sterker dan verleden week, ik ben beter dan de vorige maand, ik bezit meer liefde voor mijn medemenschen dan verleden jaar”. Christus is het groote voorbeeld van nederigheid en Zijn leven en leeringen waren in volkomen harmonie.

De discipelen werden dikwijls vermaand om nederig te zijn en niet naar menscheer te zoeken. In dit verband zeide Hij: „Want die zich verhoogt zal vernederd worden en die zich vernedert zal verhoogd worden”. Verwaand te zijn omdat men een ambt heeft zou in de Kerk van Christus niet plaats vinden; slechts hij, die gewillig is op de meest nederige wijze dienstbaar te zijn, is waardig om plaatsen van vertrouwen te ontvangen. Hij die niet te regeeren valt, is niet geschikt zijn medemenschen te regeeren. De geschiedenis der eeuwen heeft in de harten der menschen geprent, dat een ambt een persoon vereert, dat het iets is waar een mensch naar moet zoeken, maar in de Kerk van Christus zou het ambt den man vinden en niet de man het ambt. De baantjesjager is over het algemeen het meest ongeschikt voor het ambt, want hij zoekt het niet met het doel het ambt eer aan te doen, maar opdat het ambt hem zou vereeren.

De profeet Joseph Smith zegt: „Wij hebben door droeve onderzinking geleerd, dat het de natuur en het karakter van bijna alle menschen is: zoodra zij volgens hunne veronderstelling een beetje macht krijgen, dan willen zij direct onrechtvaardig gezag uitoefenen. Hoe verschillend is die geest van de leeringen van Onzen Heiland. Toen Zijn discipelen twistten over, wie de grootste onder hen was, vertelde Hij hun: „De oversten der volkeren voeren heerschappij over hen en hunne grooten gebruiken macht over hen. Doch alzoo zal het onder U niet zijn; maar zoo wie onder u groot zal willen worden, die zal uw dienaar zijn; en zoo wie van u de

eerste zal willen worden, die zal aller dienstknecht zijn". Een onverzadiglijk verlangen voor ambten en eer, die verondersteld wordt er toe behooren, hebben den val en afval van aantallen vooraanstaande personen in de vroege geschiedenis der Kerk in deze beëindiging veroorzaakt en dezelve oorzaak zal steeds en in ieder opzicht hetzelfde gevolg hebben.

Een ieder die uit de wereld is geroepen en den naam van Christus op zich genomen heeft, zou zichzelf bekwaam maken door geloof, nederigheid, gebed en studeeren, om iedere plaats van verantwoordelijkheid waartoe hij geroepen mocht worden in te nemen en hij kan er verzekerd van zijn, dat de Heere hem niet uit het oog zal verliezen, maar door de medewerking van zijn geïnspireerde dienstknechten zal de Heere iedereen roepen in die plaats, waar hij het meest toe bereid en geschikt is. Iemand kan op geen gevaarlijker plaats gesteld worden, dan op een hoogen toren waar hij duizelig zou kunnen worden en hoe grooter de hoogte en hoe spoediger de verheffing, des te grooter is het gevaar om te vallen. Een roeping in het Priesterschap is een heilig vertrouwen, waarvan verslag gegeven zal moeten worden en dit verslag zal goed zijn voor diengene, die het in nederigheid en met een oog eenvoudig gericht op de heerlijkheid God's, gebruikt. Allen, die voor verantwoordelijke posities geroepen zijn, zouden altijd in gedachten houden de volgende prachtige woorden van den Profet Joseph Smith, Leer en Verbonden, 121 : 34, 35, 36, 41 en 42 :

„Ziet er zijn velen geroepen maar weinigen uitverkoren. En waarom zijn zij niet uitverkoren? Omdat hunne harten zoozeer op de dingen dezer wereld gezet zijn, en zij naar de eer der menschen zoeken, dat zij deze eene les niet leeren: Dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid. Geene macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoedigheid, ootmoedigheid en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis, welke de ziel zonder huichelarij en bedrog, grootelijks zal ontwikkelen”.

TEEKENEN DER TIJDEN.

Gehoorzaamheid.

Het Huis van Bisschoppen van de Kerk van Engeland stelde op een onlangs gehouden vergadering van de synoden van Canterbury en York eenige veranderingen in den dienst dier Kerk voor.

Een der veranderingen was het woord „gehoorzaamheid” uit het huwelijksreglement te schrappen, omdat het niet met de gedachten van de hedendaagsche meisjes overeenkomt.

Ik noem dit geval omdat het aantoonst hoe ver we van de standdaarden, welke God in Zijn Woord heeft gegeven, afgeweken zijn. In den Bijbel wordt gehoorzaamheid als een deugd weergegeven. Zonder haar is er geen zaligheid. „Gehoorzaamheid is beter dan offerande” vertelt ons de profeet Samuel. Als de toestanden in het gezin zijn zooals God het bedoelt, dan is gehoorzaamheid aan het hoofd, in het bijzonder als hij de verantwoordelijkheid van het Priesterschap draagt, een voorrecht en geen last. Maar de wereld is thans meer dan ooit geneigd van de regelen en de leiding door den Heere ingesteld, weg te breken. Voorzeker, er zijn gezinnen, waar het hoofd de achting, welke aan die plaats verschuldigd is, niet schijnt te verdienen, doch het geneesmiddel is niet God's wet op zijde te zetten, maar het huis in orde te stellen.

Uit „The Juvenile Instructor”
Maart 1927, door J. M. Sjodahl.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor muziek zie „De Ster” van 15 Mei j.l.

AVONDMAALVERS VOOR SEPTEMBER 1927.

O, Heiland in dit avondmaal
Voel ik hoe Gij mij mint;
En nader tot U andermaal,
Als zwak, maar dankbaar kind.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR SEPTEMBER 1927.

Efeziërs 4 : 32.

Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkjerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

NIEUWS UIT ONS ZENDINGSVELD.

Gaat dan henen, onderwijst alle de volkeren;

Zooals in alle Evangelie-tijdperken is getracht, wordt ook thans niets ongedaan gelaten, om de heugelijke tijding der Herstelling tot een getuigenis aller volkeren te prediken. Niets wordt te zwaar of te veel geacht. Alle zeilen worden bijgezet; en terecht.

Voor de onderlingen in het Utrechtsche district is een boot aangekocht en hun is nu de gelegenheid geschonken de rivieren en kanalen af te varen om zodoende plaatsen te bereiken waar de menschen nog niet van de blijmare hebben gehoord. Vreugde-gevende berichten worden van hen

ontvangen; vele menschen noodigen de zendelingen bij zich thuis, opdat zij meer inlichtingen zullen bekomen aangaande het, volgens de nederige dienstknechten des Heeren, zoo belangrijke en noodzakelijke Evangelie.

Ongetwijfeld zal menigeen bij het lezen van dit berichtje zijn of haar gedachten verplaatsen naar de dagen van Onzen Heiland. De nederige visschermannen van Galiléa, die terstond aan de uitnoodiging van Christus om Hem te volgen gehoor gaven, gebruikten ook hun booten in den dienst des Heeren, om visschers der menschen te worden. Moge de Heere in Zijn goedheid Zijn dienstknechten zegenen met denzelfden moed en ambitie, die genoten werden door de afgezanten, die Onze Meester toen Hij hier op aarde was, zelf had verkozen. Ons aller gebeden zullen zeker toedoen aan het succes en zooals in de eerste dagen is ook nu de overwinning gewis.

President John P. Lillywhite is voor eenigen tijd verhinderd geweest, om zijn geregelde bezoeken af te leggen aan de verscheidene vertakkingen, wegens ziekte zijner vrouw en zijn jongsten zoon. Dank zij Onzen Vader in den Hemel gaan zij thans goed vooruit en de hoop is dat zij hun gezondheid weer spoedig zullen genieten.

Gedoopt.

Gedurende de maand Juli, 1927 zijn door den doop negentien zielen tot de kudde in Nederland toegedaan en wel:

Acht in het Rotterdamsche district, waarvan vier te Rotterdam, twee te 's-Gravenhage en twee te Leiden woonachtig zijn.

Zes in het Utrechtsche district, waarvan één te Apeldoorn en vijf te Zutphen wonen; en

vijf in het Groningsche district, allen uit de stad Groningen.

Overleden.

Den 24en Juli j.l. is te 's-Gravenhage overleden Annigje Kayser van Hof, geboren 5 October 1855 te Goudswaard (Z.-H.); gedoopt op 5 Augustus 1907 door Ouderling W. G. Bijwater en dienzelfden dag bevestigd door Ouderling J. K. Meibos.

Hoe schoon het sterfelijke met het onsterfelijke te verwisselen als een getrouw lid van Christus' Kerk, zooals deze lieve, onde zuster.

Geplaatst.

De eenige weken geleden aangekomen Ouderlingen: A. Asmus en B. Bernards zijn geplaatst resp. te Rotterdam en te Apeldoorn.

INHOUD.

Christus als Leeraar en Redder blz. 241		Zondagsschoolwerk blz. 255
Verlossing en verhooving . . „ 246		Nieuws uit ons Zendingsveld „ 255
De aard en het doel van vasten „ 249		Gedoopt „ 256
De stad van Enoch „ 251		Overleden „ 256
Nederigheid bij macht „ 253		Geplaatst „ 256
Teekenen der tijden „ 254		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.